

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Siluano ep[iscop]o. Cap[itulum]. ciiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse septēbris occurrētibus Fo. cccxxij.

ira commoti per omnes prouincias mandauerunt: vt omnes bellis armis apti romā uenerent: vt oēs rebelles romano imperio subiugarent. Littere autē ad populū thebeorū delate sunt: qui electā legione sex milia sexcentorū septaginta sex ad imperatores miserunt: vt eos in bellis iustis iuuarent: non autē contra xpianos pugnarent. Huic sacre legioni dux erat inclit⁹ beatus mauritius. Diocletianus autē maximsimū cōtra gallias cum infinito exercitu misit: ei⁹ legione thebeorum sociauit. Hi a sancto marcellino papa exhortati sunt: vt ante gladijs interirēt q̄ fide quā acceperant violarēt. Eū ergo vnuersus exercitus alpes transmeasit: et orhodorū aduenissent: subter imperatores oēs: qui secū uenerant idolis immolare: cōtra xpianos vnanimiter conitūre. Quod audientes sancti milites seprē militibus ab exercitu discesserunt: et in loco ameno: qui dicitur augustinum circa rhodanum cōsederunt. Quibus maximsimianus missis militibus mādauit: vt ad deorum sacrificia cum alijs festinarent. Quod illi se non posse facere responderunt: vt pote quia fidem xpi haberent. Tunc cesar ira succensus missis militibus iussit: vt aut eos dijs sacrificare compellerent: aut decimum quēq; eorum quē fors contingeret: ad ceterorum exemplum p̄tinus decollarent. Sancti igitur cū gaudio vnus ante alterum festinabant: et ad martyriū peruenire certabāt. Quos sanctus mauritius dux eorum assurgens sacra conuisione confortabat. Nuncijs quoq; imperatoris dixit: q̄ iam xpi mandatum adimplere parati erant: qui p̄tro dixerat: vt mitteret gladiū in uaginā. Nam pro xpo mori omnes parati erāt: nullūq; vt pote xpi milites defensionem facere cupiebant: eo q̄ ad defensionem reipublice t̄m arma susceperant. Cum hec imperator audisset: iussit vt iterum decimum quēlibet trucidarent. Quo facto exuperius signifer accinctus inter commilitiones stans: eos ad passionem gloriosa locutione exhortatur: et vt omnes arma proiciāt suadet: et uirtutibus solis arment. Dixitq; nuncijs augusti: vt hec imperatori referret: q̄ licet milites essent sui serui: tamen potius erāt christi. Cesari debebant militiam: sed christo innocentiam: ab imperatore laboris stipendium acceperant: a christo uite eterne prēmium preoptabāt. Tunc imperator insaniens iussit omnē suum exercitum totam legione circundare: ita vt nec vnus posset euadere. Vallantur ergo sancti milites christi a militibus diaboli: nefandis manibus trucidantur: pedibus equorum conculcantur: et christo preciosi martyres consecrantur. Deī autem plures euaserunt: vt ad regiones alias uententes christum p̄dicarent: et in locis alijs gloriosius triumpharent. Ex quibus fuisse dicitur Solutor: Auentor: et octauius apud taurinū; Alexander apud

bergomum. Secundus apud uincimiliū constantinus victor: et uisus et alij plures. Cum ergo carnifices p̄dā diuisissent et infimul conuinaerent: quendā iuuenē nomine uicorem illac casu transeuntem: ad secū cōuincendum inuitauerunt. Ille autē eorū crudelitatem detestans requirere cepit: quomodo inter tot milia occisorū possent cū gaudio epulari. Et sic audisset q̄ p̄ fide xpi mortui essent: susprensus ille beatum se dixit si cū illis fuisset occisus. Cum autē illi comperissent q̄ christian⁹ esset: ipm̄ p̄tinus trucidarūt. Quorū martyrum corpora a xpianis in ipso loco sepulta sunt: et ecclesia eorū nomine fabricata. Sed post aliquod tēpus: corpus innocentis martyris in uida rhodani immersum: inundatione ipsius fluminis ad terrā euectū est: et ab eiusdē loci episcopo cū alijs in ecclesia sepultū. In dedicatione autē ipsius ecclesie faber quidā gentilis die dominico opus suū exercebat: qui a sanctorū exercitu rapit: cedente: et die dominico laboraret redarguit. Sed correctus ad ecclesiam cucurrit: et christiani se fieri postulauit. Passi sunt autē sancti martyres decimo kal. octobris: circa annos dñi. cccxx.

De sancto Siluano epō.

Cap. ciiij.

Siluanus

episcopus nazarenus claruit tēpore honorij imperatoris. Qui beati hieronymi auditor fuit: et eidē tanta dilectione cōiunctus: eiusdēq; moribus et sanctitate uite adeo imbutus: vt post eius obitū a cunctis hieronymus nouus dicebatur. Cum autē post obitū hieronymi quidā sabini⁹ hereticus surrexisset: qui duas in xpo diuersas uolūtes assereret: et in sua secta plurimos congregasset: et ad cōprobandā e⁹ falsam opinionē libellus cōplasset: quem hieronymo intitulauerat predictā heresim comprobantem eiusq; eloquētiā et stitum habentem. Siluanus sabini⁹ ad disputādū requisit. Statutaq; die siluanus cū cyrillo episcopo hierosolymitano: et catholicis ex parte vna. Sabini⁹ cū hereticis suis altera ad ecclesiam cōuenerūt. Ibiq; cum fuisset diutius disputatū: hereticus opusculū a se compositū sui erroris fomentum prouulit: quod a hieronymo compositū asseruerat. Quod ecōtra siluanus constanter negauit: et heresiarchā de falso cōpilato opere duriter increpauit. Tandē inter se in hoc conuenerūt: vt si vsq; ad horā nonā diei sequētis opus illō falso compositū hieronym⁹ miraculo quā ostēderet: hereticus capite puniret: sin autē archieps. Catholicis ergo rota nocte in oratione persistētibus: die sequēti horā pene nonā: sabini⁹ ad ecclesiam cū suis aduenit: vt dei ser

uā perimeret: eo q̄ nihil miraculū apparuisset. Nam hieronymus aures clauserat: mirabilior appareret. Hora autem debita siluanus iuxta oblationem: letus quasi ad nuptias pergens ad supplicium ductus est. Qui inuocato hieronymo: ne fides catholica deperiret: spiculatori collum prebuit: et ut se feriret rogauit. Eū autē ille ensem leuasset: adest subito hieronymus cū cū cernentibus: extensa manu: spiculatoris ensem tenuit: et siluanus exurgeret imperauit. Deinde hereticum increpauit: scripturā illam falso compositam astruit: et miratus terribiliter iudicium mortis disparuit. Confestim ergo caput sabinsani a corpore detruncatū terrā percutit: ac si spiculatoris ense amputatum fuisset. Quo miraculo discipuli heresiarum ad fidem catholicam redierunt. Post hec diabolus siluanum sanctitati inuidens: ut ipse famā lederet: in eius speciem se mutauit: et cuiusdā nobilis matrone noctu intrans: thalamū: eam in lecto sam postquam de concubitu requisit. Illa clamante hominē in eius camerā introisse: accurrentibus famula et vicinis: diabolus ad fidem illorum cōfirmandā sub thoro latitauit. Quē illi inuenientes: accensis luminibus intrantes. Siluanum archiepiscopū crediderunt. Et propter ipsius opinionem stupefacti interrogauerunt: cur tantā nequitia presumpserit. Qui ut maius contra sanctum odium incitaret: cepit horrenda loqui: et astruere q̄ ipse ad hoc mulier inuississet: illa autem ipse aperto ore dementiens: multas ab eo contumelias audiuit: q̄ illi hec sustinere non valentes: iniurijs et uerbis ipse de domo expulerunt. Que cum diuulgata fuisset: tota ciuitas contra illum cōmota: siluanum hypocritam incendio dignum acclamabat: ut autem uir domini audiuit: hec patienter tulit: et deo gratias egit. Et ad cedendū furorē se ad bethleem ad locum: uidelicet magistri hieronymi: ad tempus mansurum transiit. Cuius uero luto autē anno cum in ecclesia bethleem ad sepulchrum hieronymi die quodā solus ozaret: uir quidā malignus ingrediens siluanū hypocritam et adulterū acclamans: gladium educens ipse in eius guttur demergere uoluit. Sed episcopo hieronymū inuocante manu illius retro uersa: gladio proprio seipsum peremit: superueniens alter nequissimus existimans hominē illum per siluanum interemptū: illū similiter occidere conabatur. Sed quōd primo acciderat: et huic euenit. Subsequenter duo alij intrauerunt: duosq̄ occisos uidentes signari diuini iudicij: scelus illud factū ab homine dei putauerunt. Quorum unus in eum insiluit ense nudato. Sed episcopo hieronymū inuocante uir ille ut duo priores se proprio ense et manu iugulauit. Quod socius magie ascribens: ante fores ecclesie clamat siluanum adulterum et maleficū: ac hominū occisorem: concurrunt populi episcopū dignū incē-

ditio acclamantes. Episcopus innocens: ut ad supplicium pertrahatur. Ex illis accurrens ipse libera re nitit: sed magis populus concitat. Cum autē extra ecclesiam duceret: hieronymus uisibiliter de sepulchro exiens: cūctis splendens apparuit qui siluanū dextera tenens: de medio populi ferentis eduxit. Inter hec demoniaca uinculis ferreis alligata ad tumulū eius liberanda deferretur. Sed hieronymus demoni mādauit ut exiens cūctis publice: que in siluanū cōmiserat appareret. Quis a femina illa diabolus discessit in forma et habitu siluanū cunctis apparuit: ita ut ab eo nullatenus discerni posset. Sicq̄ comō cuncta que cōtra uirū dei cōmiserat enarrauit et cōtinuo nusq̄ disparuit. Hieronymus autem siluanū adhuc tenens dextera: si aliud a deo uellet interrogauit: quid se de hoc seculo sumēdum postularit: et quod perierat impetrasse audiuit: Statimq̄ disparuit hieronymus: et post hoc spaciū in pace exspirauit siluanus. Dies quoq̄ post pulchrum eius pedes prociidunt: et de in eū commissis uentem petunt: corpusq̄ ipsius ad nazareth tollentes: in eius ecclesia honorifice condiderunt: quiescit in pace. x. kal. octobris.

De sancto Siluano abbate. Cap. cv.

Siluanus abbas in deserto de scythia claruit: de quo legitur in uir-

patrum: q̄ in exrahi mentis raptus ad se rediens: postmodū flere cepit: dixitq̄ se uidisse quosdā ex fratribus suis ad inferna trahi. Dū autē ad monasteriū quoddā cū zacharia et discipulo uenisset: et cū fratribus aliquantulū comedisset: reuertens discipulū aquā in bibēte redarguit: eo q̄ ipse uicium seinum solueret. Qui dū ei rēdit: quōd seinum haureret: q̄ eo die cū fratribus comedissent: audiuit ab abbate q̄ illud fuerat cōuiuiū charitatis. Aliquū dū quidam pegrinus frater ad eū uenisset: et frēs eius manibus operātes uidisset: redarguit illos dicens: q̄ maria optima pte elegit: que abbas in cella locatū hora nona cū ceteris ad mēsam nō uocauit. Ille autē post cibū abbatē cur se nō uocasset interrogauit. Qui ille rēdit q̄ hō spiritualis erat et esca opus nō hēbat. Hoc audies frater penitentia egit: a siluanoq̄ audiuit q̄ et iā maria marthe ministerio indigebat. Hec in uitis parum: Cap. cvi.

De sancto Ione presbytero et martyre. Cap. cvii.

Ion presbyter et martyr apud castresium pagū passus est. Hic ex partibus athenarū ueniens scō carauitio martyri uisus romā sociatus cū beato dionysio